

Historia Szkoły Podstawowej Nr 17

Szkoła Specjalna w Piotrkowie powstała 1 września 1937 r. Konieczność zorganizowanie klas specjalnych w Piotrkowie Trybunalskim wynikała z potrzeb społecznych. W latach 30 - stych ubiegłego wieku, w mieście czynnych było 12 szkół podstawowych, ale wielu uczniów nie uczęszczało do nich z powodów odroczeń i zwolnień z obowiązku szkolnego. Potrzebę istnienia placówki kształcenia specjalnego dostrzegali nie tylko rodzice i nauczyciele ale również władze oświatowe. Pierwszą Szkołą Podstawową Specjalną w mieście zorganizował **Stefan Kamocki**, absolwent Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej w Warszawie. Obejmowała nauczaniem i wychowaniem dzieci upośledzone z terenu miasta Piotrkowa i pobliskich okolic. W roku szkolnym 1937/38 szkoła prowadziła klasę I, do której uczęszczało 31 uczniów. W następnym roku 1938/39 były już dwie klasy (I i II), a w nich 54 uczniów i dwoje nauczycieli:

Stefan Kamocki i Zofia Babińska - Iblowa.

W tym też roku szkoła otrzymała lokal przy ulicy 3 Maja 14. Prawie wszyscy uczniowie szkoły pochodzili z rodzin, które nie posiadały stałego źródła utrzymania. W tej sytuacji zorganizowano akcję dożywiania dla wszystkich dzieci. Było to możliwe dzięki dotacjom z Funduszu Pomocy Dzieciom Najbiedniejszym. Z powodu braku podręczników i pomocy szkolnych nauka opierała się głównie na wycieczkach i zajęciach praktycznych. W czasie wojny władze okupacyjne wydały rozkaz opuszczenia budynku i umieścić w nim wojsko. Po krótkiej przerwie nauka w Szkole Specjalnej została wznowiona, ale już w suterrenach gmachu Liceum im. Bolesława Chrobrego, a w lutym 1940 roku przeniesiona do budynku szkoły żeńskiej przy ulicy Słowackiego 9, gdzie trwała do 18 grudnia 1943 r.

W dwa tygodnie po wyzwoleniu p. Zofia Babińska-Ibel przystąpiła do ponownego uruchomienia placówki. 1 lutego 1945 r. zorganizowane zostały klasy I, II i III z łączną liczbą 55 uczniów. Szkoła dysponowała jedną izbą lekcyjną mieszczącą się w Szkole Podstawowej nr 5 przy ulicy 3 Maja. Warunki lokalowe wręcz utrudniały prowadzenie zajęć, dlatego w roku szkolnym 1946/47 zawieszono działalność Szkoły Specjalnej. Ale już w następnym roku wznowiła działalność w odzyskanym budynku przy ul. 3 Maja 14. Nauka w tym budynku trwała do roku szkolnego 1969/70. Siedzibą Szkoły Specjalnej Nr 17 od 1970 do 2002 r. był gmach przy al. 3 Maja 26. Budynek jest własnością prywatną, dlatego władze miasta postanowiły przyłączyć Szkołę Podstawową Nr 17 do sąsiadującego budynku Specjalnego Ośrodka Szkolno - Wychowawczego, gdzie funkcjonuje do dzisiaj.

W swojej historii szkoła osiągnęła wiele sukcesów będących efektem wspólnej, wytężonej pracy nauczycieli i wychowawców. Niezwykle imponująco przedstawia się kolekcja dyplomów, wyróżnień i nagród zdobytych przez uczniów w konkursach plastycznych i Spartakiadach Szkół Specjalnych.

Najważniejsze wydarzenia w życiu szkoły to:

- 1937 - utworzenie Szkoły Specjalnej,
- 1939 - wizyta Marii Grzegorzewskiej - twórczyni pedagogiki specjalnej w Polsce
- 1968 - nadanie szkole imienia Janusza Korczaka
- 1973 - odznaczenie szkoły Honorowym Medalem Komisji Edukacji Narodowej
- 1987 - nadanie sztandaru Szkole Podstawowej Specjalnej nr 17
- 1994 - wstąpienie szkoły do Polskiego Komitetu Korczakowskiego
- 1997 - Jubileusz 60 -lecia Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 17
- 2007 - Jubileusz 70 -lecia Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 17
- 2007 - Szkoła Podstawowa Specjalna nr 17 została połączona ze Szkołą Podstawową nr 1

W okresie istnienia szkoły funkcję dyrektora sprawowali:

- 1937 - 1939 - p. Stefan Komocki
- 1939 - 1953 - p. Zofia Babińska -Ibe
- 1953 - 1964 - p. Jadwiga Tkaczyk
- 1964 - 1965 - p. Adam Gieszczyk
- 1965 - 1970 - p. Zofia Janusz

1970 - 1979 - p. Alicja Gasińska
1979 - 1986 - p. Marian Skrzypczyk
1986 - 1992 - p. Elżbieta Szczepankiewicz
1992 - 1998 - p. Elżbieta Gromniak
1998 - 1999 - p. Marek Filipczak
1999 - 2003 - p. Małgorzata Błaszczczyńska
2003 - 2007 - p. Jolanta Bremerska
2008 - p. Beata Bąkowska